



Kirje eläkkeelle siirtyneille kauppiaille kyläpäälliköltä

Rakkaat Riitta ja Eero

Teidän kaupallanne oli vankat perinteet kylämme historiassa. Jo vuonna 1924 perusti Kalle Reijonen puodin Vuonislahteen. Riitan isä Valde Mauranen avioitui Riitan äidin Elma Reijosen kanssa ja he perustivat Viljo Rynäseltä ostamaansa kiinteistöön oman kaupan nimeltä V. Mauranen vuonna 1950. Valten kauppa myymäläautoineen on ollut Riitan "kauppakorkeakoulu" ja vuodesta 1981 Vuonislahden kauppa oli teidän omistuksessanne.

Eeron ajaessa myymäläautoa kaupasta tuli kansan suussa Riitan kauppa. Kauppanne oli kylän sydän. Päivittäinen käynti kaupalla oli paitsi elintarvikkeiden hankkimista myös sielunhoitoa. Kauppaanne tullessani kiire unohtui ja tarinatuokiot alkoivat. Puutettiin niin omat kuin kyläjäksen kuulumiset. Kyläläisten tunteminen vuosikymmenien ajan teki teistä suurelle joukolle kyläläisiä tuen ja turvan. Käynti kaupassanne on ollut monelle ainoa sosiaalinen kontakti yksinäisessä päivän kulussa.

Te, Riitta ja Eero, huolehditte meistä vuosikymmenien ajan. Jos jotain tuotetta kaupassanne ei juuri sillä hetkellä ollut, se tilattiin – milloin Eero toi Lieksasta, milloin joku kyläläinen Joensuusta asti. Riitta, sinä suorastaan tiesit mitä meiltä milloinkin puuttui!

Muistutit, että koirien puruluiden täytyy olla jo lopussa ja olit tilannut niitä valmiiksi kauppaan. Luit ajatuksella Kukko-kokin ruokalistaa ja kyselit, että mistäs hän meinaa siskonmakkarat soppaan saada, olisiko syytä tilata?

Jos joku kyläläisistä täytti vuosia tai jos joku läheisistä poistui joukostamme, te huolehditte kyläläisten yhteisten muistamisten keräyksistä.

Riitta ja Eero, te huolehditte myös kylän tiedonkulusta. Tässä joulukuun aikana olemme jo huomanneet hirveän menetyksemme. Kuinka nyt saadaan sana myyjäisistä, puurojuhlista ja muista kylän tapaamisista, kun Riitan tietokeskusta ei enää ole. Kyläjä ei enää tepastele kylätaulun obi, lue tiedotteita kaupan eteisestä tai kuule sinun, Riitta, muistutusta tulevista riennoista!

Riitta ja Eero, te olette ansainneet joka ikisen eläkehetkenne. Me kyläläiset olemme surkeassa jamassa.

Manaillemme keskenämme keskustan suurissa puodeissa, kun emme löydä etsimäämme, kun emme saa enää kaupungin parasta jauhelihaa, kun kaupassa käynti ei enää ole päivän odotetuin asia!

*Sydämellisesti kiittäen
Anu ja muut kyläläiset*



Koli-Vuonislahti-Lieksa-akseli tarvitsee lauttaa

Luontoon ja paikallisiin vahvuuksiin nojaava matkailu on lisäämässä merkitystään. Koli-Ruunaa -alue on yksi Metsähallituksen valtakunnallisista painopistealueista. Vuonislahdessa sijaitseva kuvanveistäjä, professori Eeva Rynäsén taiteilijakoti Paateri ja nyt suunnitteilla oleva Vuonislahden taiteilijatalo ovat jo olemassa oleva osa paikallisuuteen perustuvaa matkailuelinkeinoja. Tähän kokonaisuuteen kuuluu myös Lieksan arkkitehtonistikin kiinnostava keskusta-alue ja Pielisen Museo.

Lauttahanke on eteläisen Suomen ja itäisen Suomen kuntien (erityisesti Lieksan, Nurmeksen ja Kuhmon) osalta matkailullisesti ja elinkeinopoliittisesti sekä aluepoliittisesti tärkeä. Lauttayhteys toisi parhaimmillaan kokonaan uutta liikennevirtaa näille alueille.

Nyt tarvitsemme uskoa ja tekoja tulevaisuuden tekemiseen. Tähän tulevaisuuteen kuuluu yhteys pohjoisempaan Suomeen ja Kostamuksen kautta Venäjälle.

Yhdistäkäämme tähän pitkään esillä olleen Lieksan ja Kuhmon välisen tieyhteyden (niin sanotun Nurmijärven tien) perusparannuksen toteuttaminen.

Hankkeella ei ole tarkoitus lopettaa Pielisen nykyistä laiva eli lauttaliikennettä Kolin ja Lieksan kaupungin (Lieksan sataman) välillä. Tällaisessa ei olisi mitään mieltä. Päinvastoin tarkoituksena on saada synnytettyä käsite Pielisen vesistöliikenteestä. Kehittäminen tulee tehdä yhdessä myös nykyisen yrittäjän kanssa. Merenkulku- ja lauttaliikenteestä perillä olevat ovat kertoneet, että kun luodaan yhden olemassa olevan yhteyden lisäksi uusi tai uusia yhteyksiä, niin kaikkien liikennöitsijöiden käyttö lisääntyy. Useimmat lautat, laivat tuovat sataman ja vesistöliikenteen tunnun.

Tässäkin on kyse myös paluusta entiseen, sadan vuoden takaiseen aikaan. Aikaan, jolloin vesistöliikenteellä on tärkeä merkitys seudullisen liikenteen ja myös idänkaupan, silloisen Pietarin kaupan kannalta. Niin nytkin, mutta ajan hengessä ja ajan tarpeiden mukaan. Luonnolla ja paikallisilla vahvuuksilla olisi nyt tärkeä sijansa.

Esko Lehto
kaupunginjohtaja
Lieksan kaupunki



Kolin jäätie

Jäätie antaa nyt pakkasista huolimatta odottaa itseään. Asiat ovat myös ajoituksesta paljon kiinni, niin vaativaa jäätien teko säiden armoilla on. Jäätien ja lautan merkitys kasvaa. "Paateria ei kannattaisi edes talvella pitää avoinna, jos jäätie ei ole käytössä", tokaiseen alueen yrittäjä. Jäätien avauksesta ja ylläpidosta saa tietoa tiehallinnon taikka Vuonin netisivuilla.

Vuonislahti – Kolin jäätie on 7 km pitkä ja sitä pidetään Euroopan sisävesien pisimpänä virallisena jäätienä.